Den 20. oktober 2014 blev i sag nr. 85824:

xxxxxx xxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

GF-Forsikring A/S
Jernbanevej 65
5210 Odense NV

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har bilforsikring med kaskodækning i GF-Forsikring A/S. Han klager over selskabets ansvarsfordeling i forbindelse med et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil var impliceret. Ved færdselsuheldet skete der et sammenstød mellem to biler under rydningen af et lyskryds.

Selskabet har ligedelt ansvaret mellem de i færdselsuheldet implicerede parter med henvisning til, at ingen af parterne havde sikret sig, at lyskrydset kunne gennemkøres uden fare eller ulempe, jf. færdselslovens § 26, stk. 7.

Klageren har i klageskemaet modtaget af nævnet den 20/ 2014 anført:

> "Den 13. september 2013 omkring kl. 1200 holdt jeg for rødt lys i inderbanen på …vej før krydset …vej/…vej med kurs imod …vejen. Da lyset skiftede til grønt, kørte jeg frem og påkørte i krydset i …vejs yderbane modparten, som efter at have holdt bag en bus kom kørende med høj fart i sydlig retning. Jeg henviser til modpartens skitse, jf. bilag b og min egen skitse, jf. bilag e.
>
> Før lyset skiftede til rødt for …vej-trafikken, holdt bussen, som er godt 15 m lang, lidt længere tilbage end anført på modpartens skitse, hvilket vil sige, at modparten også holdt længere tilbage end vist. Jeg holdt øje med bussen, som jeg skulle ind bagved, før den skulle holde ind ved stoppestedet på …vej på den anden side af krydset, så jeg havde ikke travlt. Jeg så også bilen bag ved bussen, men kunne ikke drømme om, at han ville køre efter bussen og over for rødt, hvad han jo også indrømmer i sin skriftlige forklaring, hvad han erkendte over for mig efter sammenstødet, og hvad jeg fortalte ved min mundtlige anmeldelse. Jeg bremsede naturligvis, da jeg fik øje på modparten, men for sent. Farten var næsten 0 km/t, da jeg ramte modparten, men hans høje fart medførte, at kølerparti og kølerhjelm på min bil blev

trykket mod højre, så voldsomt, at bilen blev totalskadet. Modparten havde i øvrigt ikke behøvet at køre frem efter bussen, da han ikke holdt til gene for trafikken.

Efter den 6. januar, jf. bilag j, at have rykket GF for et svar på min klage modtog jeg den 10. januar en telefonisk redegørelse og efterfølgende med post en ankenævnskendelse fra 1991, som jeg ikke med min bedste vilje kunne få til at passe på min situation, men som ifølge sagsbehandlerens udsagn blev brugt som skabelon 'hver gang man havde en sag om sammenstød i lyskryds', dvs, uden nogen form for vurdering af den enkelte situation - og her ser jeg helt bort fra, at GF tilsyneladende ikke tager det så nøje med, om det er den ene eller anden skabelon, man tager i anvendelse, jf. min redegørelse i ref. k, samt GFs erkendelse heraf i ref. l.

Min kunde- og medlemsklage, jf. ref. k, medførte, jf. ref. l, udover nævnte erkendelse modtagelse af to andre, nyere ankenævnskendelser fra henholdsvis 2003 samt 2006, en afskrift af færdselslovens paragraf 26 stk. 7 vedr. rydning af kryds, samt en respons fra GF vedr. en 'regresaftale', som er aftalt forsikringsselskaberne imellem, men som ikke tager højde for bl.a. høj fart. Heller ikke situationerne i de to nævnte ankenævnskendelser kan jeg få til at passe på min situation den 13. september i krydset …vej/…vej. Og sammenholder jeg ovennævnte stk. 7's påbud 'I kryds, hvor færdslen reguleres. . . etc.' med den i ref. I omtalte regresaftale, kan jeg konstatere, at modparten er kørt ind i krydset uden at sikre sig, at han ville kunne forlade krydset, inden signalet har skiftet til grønt for krydsende færdsel, samt at han i erkendelse heraf anvendte høj fart for så hurtigt som muligt at slippe ud af krydset.

Jeg havde ingen chance for at undgå påkørsel og kan fortsat ikke se, at jeg har nogen skyld deri."

Selskabet har heroverfor i brev af 17/3 2014 til nævnet anført:

"[Klageren] anmelder telefonisk til selskabet, at han i krydset …vej/…vej, [bynavn] kørte frem for grønt lys og derved ramte sammen med modparten der kørte frem for rødt lys.

Modparten anmelder telefonisk til dennes forsikringsselskab, at begge parter er kørt ind i krydset for grønt og at sammenstødet skete i forbindelse med rydningen af krydset.

Da selskabet ikke kan afgøre skyldsspørgsmålet ud fra parternes mundtlige forklaringer, indhenter selskabet en skriftlig redegørelse fra både modparten og [klageren].

Modparten oplyser i sin skriftlige redegørelse, at denne kørte ud i krydset for grønt lys, men blev tvunget til at standse pga. en forankørende bus, der skulle svinge til venstre. Først da lyset i modpartens retning var skiftet til rødt og bussen var kørt, kunne modparten forlade krydset. I mellemtiden havde den tværgående trafik dvs. [klageren] fået grønt lys. Inden modparten havde nået at få ryddet krydset var [klageren] kørt frem - herved stødte parterne sammen (bilag 1).

[Klageren] oplyser i sin skriftlige redegørelse, at han kørte ud i krydset for grønt lys og derved blev ramt af modparten der kom med høj hastighed fra hans venstre side. [Klageren] oplyser, at han havde set modparten, men ikke kunne drømme om, at modparten ville køre efter bussen og overfor rødt. På sin skitse har [klageren] anført, at modparten holdt placeret andet sted, end modparten har markeret på dennes skitse (bilag 2).

På baggrund af parternes forklaringer skriver selskabet til [klageren], at ansvaret for uheldet er blevet ligedelt pga. parternes modstridende forklaringer om lysets farve (bilag 3).

[Klageren] retter i forlængelse heraf skriftlig henvendelse til selskabet. [Klageren] oplyser, at han ikke mener der er modstridende forklaringer om lyset farve og derfor ikke kan forstå selskabets afgørelse. I skrivelsen fastholder [klageren], at han ikke mener at have skyld i uheldet (bilag 4).

På baggrund af skrivelsen fra [klageren], er selskabet i telefonisk kontakt med [klageren], for at gennemgå sagen og sagsforløbet. Ved samtalen oplyser [klageren], at han ikke vil benægte at modparten kørte ind i krydset for grønt lys - men fastholder, at det var rødt inden modparten nåede ud. Som følge heraf fastholder selskabet, at ansvaret for uheldet fortsat vil blive ligedelt mellem parterne.

I forlængelse af samtalen fremsender selskabet ankenævnskendelse 28.823 til [klageren]. Kendelsen pålægger parten der kørte sidste ind i krydset for grønt, den fulde skyld for uheldet (bilag 5).

[Klageren] vil dog ikke anerkende selskabet vurdering af skyldsspørgsmålet og fremsender derfor en klage til selskabet. I klagen bestrider [klageren] af kendelse 28.823 er sammenlignelig med den konkrete situation, da modparten ikke holdt stille da sammenstødet skete (bilag 6).

Efter at have gennemgået sagen på ny, fastholder selskabet sin afgørelse. I klagebesvarelsen henvises til kendelse 61.794 og 68.342 fra Ankenævnet for Forsikring (bilag 7).

I sagens korthed må det kunne lægges til grund, at der mellem parterne er enighed om;

- at modparten kørte ud over stoplinjen for grønt lys - som den første af parterne,
- at modparten blev tvunget til at standse ude i krydset pga. en forankørende bus,
- at lyset i modpartens kørselsretning skiftede til rødt, inden modparten var nået ud af krydset,
- at [klageren] kørte ud over stoplinjen for grønt lys - som den sidste af parterne,
- at modparten forsøgte at rydde krydset,
- at sammenstødet skete i krydsets sydligste ende - umiddelbart inden modparten var ude af krydset,
- at modparten har skade på højre side og [klageren] har skade på fronten.

Der er imidlertid uenighed mellem parterne om, hvor præcis at modparten blev tvunget til at standse i krydset. Det må dog som minimum lægges til grund, at modpartens placering i krydset var til gene for de tværgående fodgængere og cyklister. Selskabet finder derfor, at modparten har været nødsaget til at rydde krydset.

Da hverken [klageren] eller modparten havde sikret sig, at gennemkørslen i lyskrydset kunne ske uden fare eller ulempe, fastholder selskabet at ansvaret for uheldet ligedeles. Vi bemærker i den forbindelse, at [klageren] rent faktisk havde set modparten forud for indkørslen i krydset.

Hvis [klageren] henviser til, at modparten kørte ud over stoplinjen for rødt lys, er denne forklaring modstridende modpartens. I et sådan tilfælde vil ansvaret efter selskabets opfattelse fortsat skulle ligedeles mellem parterne."

Nævnet har fået forelagt sagens bilag, herunder [klageren]s skitse af færdselsuheldet.

[Klageren]s modpart har i brev af 24/9 2013 til sit eget forsikringsselskab beskrevet hændelsesforløbet således:

> "Jeg kører ad …vej mod [bynavn]/…plads. Jeg kører i yderbanen. I krydset …vej/…vej kommer jeg til at holde bag en venstresvingende bus. Der er livlig trafik. Bussen kan ikke komme til at dreje, før lyset skifter – og jeg kan ikke komme til at svinge højre om bussen, da der også er mange biler i inderbanen i min retning. Da lyset er skiftet og bussen er drejet, fortsætter jeg over krydset.
> I mellemtiden har den tværgående trafik fået grønt lys.
> En bil kører frem og ind i krydset uden at se, at jeg stadig er der. Og så sker sammenstødet."

Nævnet udtaler:

Klagerens bil var impliceret i et færdselsuheld, hvor begge implicerede parter skulle lige over et lyskryds. Modparten holdt bag en bus, der skulle svinge til venstre. Da bussen havde svinget, var signalet skiftet til rødt i modpartens retning. På vej ud af krydset skete påkørslen mellem ham og klageren, der i mellemtiden havde fået grønt lys i sin retning.

Selskabet har ligedelt ansvaret mellem de to implicerede parter med henvisning til, at ingen af parterne havde sikret sig, at lyskrydset kunne gennemkøres uden ulempe, jf. færdselslovens § 26, stk. 7.

Efter sin gennemgang af sagen – herunder de implicerede parters beskrivelser og skitser af det passerede – finder nævnet ikke at kunne kritisere selskabets afgørelse, der findes i overensstemmelse med retspraksis i den konkrete situation.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren var klar over, at bussen skulle forlade lyskrydset, inden han kunne køre frem for grønt. I en sådan situation påhviler der klageren en særlig agtpågivenhed, hvorfor han også burde være opmærksom på mod-

parten, der kørte bag bussen. De forhold, som klageren har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand